

[Statsministeren.]

ønskeligt. Men Hovedsynspunktet er jo det, som de to ærede Talere fra Regeringspartierne har udtrykt, at finde en Form, under hvilken man kan give Befolkningen en let Adgang til offentlige Bekendtgørelser, uden at det, som det ærede Medlem Hr. Elgaard forudsatte, betyder uformødne Udgifter. Jeg er sikker paa, at der nu medgaaer en Mængde uformødne Udgifter for mange Institutioner paa Grund af, at de ikke kan avertere eet Sted, men maa avertere flere Steder, for at Meddelelsen kan komme ud til den rette Kreds. Her vil der være sikret dem den nødvendige Retsvirkning blot ved Avertering i Statstidende, og jeg vil dog tro, at det i de fleste Tilfælde vil være en For mindskelse af Udgifterne og ikke nogen Forøgelse af dem.

Statens økonomiske Interesse — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Elgaard, der talte om den — spiller ikke nogen Rolle; og Statstidende giver lidt mere eller lidt mindre i Indtægt, kan for saa vidt være underordnet. Hovedsynspunktet for de Embedsmænd, der har taget Initiativet til Sagen, har været at finde en Form, under hvilken offentlige Bekendtgørelser paa en virkelig let Maade kan blive tilgængelige for alle dem, der har Interesse af dem.

Jeg har aldrig foreslaaet, at Statstidende under nogen Form skulde være et underholdende Blad, hvad det ærede Medlem Hr. Hasle lyste efter. Man har tværtimod fra Rigsdagens Side, tidligere ligesom nu, fremhævet, at Statstidende ikke skal forsøge sig i almindeligt Bladstof eller almindeligt Annoncestof, som andre Blade har det, og denne Linie skal naturligvis fortsat følges. Derfor kan det ærede Medlem ikke med nogen Ret bebrejde Statstidende, at det ikke indeholder Vittigheder eller anden Forlystelse. Klipfisken, som det ærede Medlem har set med mit Billede paa, har sikkert heller ikke været en ganske almindelig Annonce, men en Bekendtgørelse om et Varemærke, som skulde indregistreres, og jeg indrømmer, at synderlig morsom eller opmuntrende kan det ikke være at se disse Billeder. Men det var godt, at det var *mit* Billede, der var paa Klipfisken, saa fik det ærede Medlem da nogen Fornøjelse af at se den.

Jeg haaber, at de Punkter, paa hvilke

man synes at savne Klarhed, let maa kunne klares i Udvalget. Jeg venter mig ikke større Resultater efter den Holdning, de to Oppositionspartier har indtaget over for dette Forslag. Statens økonomiske Interesse i Sagen har jeg ikke særlig fundet Anledning til at drage frem; det, der her er det afgørende, er det andet Synspunkt, og det synes jeg ogsaa der er nogen Anledning til at indtage fremfor at indtage den noget fjendtlige Holdning, som jeg har forstaaet er blevet indtaget. Jeg haaber imidlertid, at man under de fortsatte Forhandlinger maa ske kan finde baade de rette Udtryk og ogsaa større Forstaaelse, end jeg i Dag har mærket.

Elgaard: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning til den højtærede Statsminister, at Statsministerens Udtalelse var en Bekræftelse paa min Formodning, at hvis Lovforslaget gennemføres, vil det omfatte alle de Selskaber, der er inde under Aktieselskabslovgivningen. Jeg nævnte, første Gang jeg havde Ordet, at det er i hvert Fald mellem 7 000 og 8 000 Selskaber, store og smaa af forskellige Art, som man ved at gennemføre dette Lovforslag paa lægger Tvangsplicht med Hensyn til Avertering i Statstidende, selv om de ikke, med det Publikum, de har Meddelelser at gøre, har fjerneste Interesse eller Nytte heraf. Dette er urimeligt. Rigsdagen har, som jeg nævnte, erkendt Urimeligheden paa et tilsvarende Omraade, da man ændrede Bankloven af 1919 med Hensyn til Spørgsmaalet om Bankernes Avertering. Hvorfor dog ikke lade Statstidende forblive paa det Grundlag, hvorpaa den hidtil har staaet: som et Organ, der var, skal vi sige Tidende for Retskundgørelser, for de Kundgørelser og Meddelelser, som Regeringen paa en Række Omraader ønsker at udbrede, samt Tidende for de Virksomheder og Selskaber, der paa eget Initiativ føler Anledning til at avertere i Statstidende, med andre Ord lade private Selskaber frit vælge, hvor de vil meddele disse Sager, som Publikum skal have Adgang til?

Den højtærede Statsminister sagde et Par Gange, at det var Embedsmænd, som havde Interesse for dette Lovforslag. Men jeg maa dog sige, at naar Statsministeren fremsætter Lovforslaget og anbefaler det til Gennemførelse, saa maa den højtærede